

РЕШЕНИЕ

№ 12

гр. Велики Преслав, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКИ ПРЕСЛАВ, I СЪСТАВ, НО, в публично заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Дияна Д. Петрова

при участието на секретаря Жения С. Проданова
като разгледа докладваното от Дияна Д. Петрова Административно
наказателно дело № 20243610200029 по описа за 2024 година

Производство по чл. 59 и сл. от ЗАНН, образувано въз основа на жалба от Ж. Д. Д. с ЕГН
*****, с адрес гр.***** срещу Наказателно постановление №22-0323-000793/29.11.2023 г.,
издадено от Началник РУ-В.Преслав при ОД на МВР - Шумен.

В жалбата се съдържат доводи за незаконосъобразност и неправилност на наказателното постановление, поради допуснатото съществено нарушение на процесуалния закон по чл.42, ал.1, т.4 и 5 от ЗАНН, чл.57, ал.1, т.5 и 6 от ЗАНН и при неправилно и необосновано прилагане на материалния закон, поради липса на признаци както от обективната страна, така и от субективната страна на нарушението. Необосновано бил направен и отказ да се приложи чл.28 от ЗАНН. Предвид изложеното се иска от съда наказателното постановление да бъде отменено изцяло.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от пълномощник. Поддържа жалбата алтернативно моли НП да бъде изменено, като бъдат наложени минимални административни наказания.

Въззиваемата страна не се представлява в съдебно заседание, в придружителното писмо на основание чл.60 от ЗАНН и в нарочна молба, излага становище, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, не са допуснати нарушения на процесуалния и материалния закон и моли съда същото да бъде потвърдено и да бъдат присъдени разноски за юрисконсулско възнаграждение.

Съдът, като обсъди материалите по приложената административнонаказателна преписка и събраните по нея, и в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства, прецени ги поотделно и в тяхната съвкупност, установи от фактическа страна следното: На 01.03.2023 г. около 14.30 часа в гр.Върбица, обл.Шумен, по ул.“Александър Стамболийски“ в посока ул.“Септемврийско въстание“, жалбоподателят управлявал собствения си лек автомобил л.а.“Тойота Ярис“ с поставени регтабели с №***** с посочен върху тях срок на валидност до

11.11.2022 г. На посочената датата и място полицейските служители Д. П. и Р. Д. при РУ-В.Преслав при ОД МВР-Шумен спрели за проверка автомобила управляван от жалбоподателя. При проверката освен собствеността на автомобила и самоличността на водача било установено че автомобила не бил регистриран по надлежния ред. За установеното св. П. съставил на жалбоподателя АУАН за нарушение чл.140, ал.1 от ЗДвП. С мотивираната резолюция №23-0323-М000058/28.08.2023 г. Началника на РУ-В.Преслав в ОД МВР Шумен на осн.чл.54, ал.1, т.9 от ЗАНН е прекратил административнонаказателното производство по съставения АУАН и изпратил преписката по компетентност на ШРП ТО-В.Преслав поради данни за престъпление по чл.345, ал.2 от НК. След постановяване на отказ за образуване на досъдебно производство от РП-В.Преслав с постановление от 16.10.2023 г. и връщане на преписката, било издадено и обжалваното НП, с което на жалбоподателя за нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП и на основание чл.175, ал.3, пр.първо от ЗДвП от същия закон са наложени административни наказания "Глоба" в размер на 200.00 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за шест месеца.

Показанията на разпитаните по делото свидетели полицейски служители са логични и безпротиворечиви, и кореспондират с приложените по делото писмени доказателства, поради което съдът им дава пълна вяра.

При така установените фактически положения, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежно легитимирано лице, спрямо което е издадено атакуваното НП, и в установения от закона седмодневен срок от връчването на НП (съгласно входящия номер в деловодството на административнонаказващия орган).

Относно основателността на жалбата:

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА. В тази насока, съдът взе предвид следното:

При съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на административно наказателно-процесуалните правила.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи по смисъла на чл.189 от ЗДвП.

При съставянето на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалния закон. При съставянето на акта и издаването на наказателното постановление са спазени сроковете по чл. 34, ал. 2 и ал.3 от ЗАНН и не са допуснати съществени нарушения на административно наказателнопроцесуалните правила, които да налагат отмяна на последните. Наказващият орган е спазил задължението си по чл. 52 , ал. 4 от ЗАНН за преценка на възраженията и представените по тях доказателства.

Поради изложеното съдът счита направените възражения в жалбата за допуснати съществени процесуални нарушения за неоснователни.

В АУАН и в НП нарушението е описано пълно, точно и ясно, по начин жалбоподателя да разбере в какво е обвинен. Не се установява изложеното в жалбата, че при описание на нарушението и прилагане на нормата състав на административно нарушение е налице противоречие, че жалбоподателя управлява автомобила с поставена табела с регистрационен номер, от което не следва че автомобила е регистриран по надлежния ред.

С обжалваното пред РС НП е ангажирана отговорността на жалбоподателя поради

осъществено от него нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. В приложимата ѝ редакция нормата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП ясно повелява, че по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Условието и редът за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на МПС и ремаркета, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните ППС, се определят с Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. на министъра на вътрешните работи. В случая от събраните по въззивното дело доказателства категорично се установява, че на посочените в АУАН и в НП дата и място, жалбоподателят е управлявал собствения си л.а. "Тойота Ярис" с временен рег. №*****, валиден до 11.11.2022 г. По смисъла на § 6, т. 18а от ДР на ЗДвП "регистрацията" се определя като административно разрешение за превозното средство да участва в пътното движение, включващо идентификацията на превозното средство и издаването на табели с регистрационен номер. Съгласно разпоредбата на чл. 27 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г., транзитни табели с регистрационен номер се издават в някои от предвидените в чл. 27, ал. 1, т. 1-4 случаи. Срокът на валидност на тези табели се посочва в разрешението за временно движение. С изтичане на срока на транзитните табели, същите не могат вече да се ползват. Така описаната срочност за транзитните регистрационни табели, удостоверява възможността за управление на МПС с тях, но само през посочения в разрешението период от време. Изтичането на срока на валидност на транзитните регистрационни табели се приравнява на липса на регистрация по надлежния ред. Следователно като е управлявал товарен автомобил с регистрационни табели с изтекъл срок към датата и часа на проверката, жалбоподателя на практика е управлявал нерегистрирано МПС по смисъла на закона. Предвид това правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за липса на субективния елемент на нарушението, умисъл. На регистрационните табели, които са били поставени на определените за това места е посочена дата до която важат, водачът е притежавал и разрешение за временно движение, в което изрично е посочена причината за издаването и видно от наименованието му, същото е временно. Твърдението за незнание е неизвинимо, жалбоподателя след като е знаел за посоченото, следва да е бил запознат какво е следвало да направи след изтичане на срока, за да регистрира по надлежния ред МПС-во, освен това незнанието на закона не обосновава липса на умисъл.

Настоящият състав приема, че административно наказващият орган правилно и законосъобразно е приложил санкционната норма на чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП, според която се наказва с „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 6 до 12 месеца и с „глоба“ от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер. Наложениите санкции – „глоба“ в минималния размер от 200 лева и лишаване от правоуправление за минималния срок от 6 месеца, са определени в минимален размер. Не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като случаят не се отличава от обичайните нарушения на чл.140, ал.1 от ЗДвП.

Отнемането на контролни точки на водачите на МПС не представлява административно наказание, а има контролно-отчетни функции. Самото отнемане на контролни точки се извършва само въз основа на влезли в сила наказателни постановления и не представлява изпълнение на

наложено административно наказание, нито пък налагане на принудителна административна мярка. С оглед характера на дейността по отнемането на контролни точки към настоящия момент липсва законодателна уредба, даваща възможност за съдебен контрол върху тази дейност.

С оглед гореизложеното, съдът счита, че процесното Наказателно постановление е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено изцяло.

Съдът като съобрази изхода на спора и направеното изрично искане от процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждани на разноски за юрисконсултско възнаграждение, счита на осн.чл. 63, ал.3 от ЗАНН вр. с чл.143, ал.1 от АПК, че въззиваемата страна има право на разноски. Доколкото в съпроводителното писмо не е посочен конкретен размер на поисканото юрисконсултско възнаграждение, не е представен списък на разноските, то съгласно разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определя възнаграждение на юрисконсулта, представляващ административнонаказващия орган - ОД на МВР – гр. Шумен по делото, в размер на 80.00 /осемдесет/ лв., която следва да се присъди в тежест жалбоподателя.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Наказателно постановление №22-0323-000793/29.11.2023 г., издадено от Началник РУ-В.Преслав при ОД на МВР - Шумен, с което на Ж. Д. Д. с ЕГН *****, с адрес гр.*****, за нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП и на основание чл.175, ал.3, предл.1-во от ЗДвП са наложени административни наказания “глоба” в размер на 200.00 лв. /двеста лева/ и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест месеца.

ОСЪЖДА Ж. Д. Д. с ЕГН *****, с адрес гр.***** да заплати на Областна Дирекция на МВР-Шумен със седалище и адрес на управление гр.Шумен, ул.“Сан Стефано“№2 направените в настоящото производство разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00 лв./осемдесет лева/.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с жалба пред Административен съд гр. Шумен по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс, на касационните основания, предвидени в НПК.

Съдия при Районен съд – Велики Преслав: _____